

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει μερικώς την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 2014, με την οποία διαπιστώθηκε ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή εισαγωγικών δασμών δυνάμει του άρθρου 236, σε συνδυασμό με το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92], καθώς και ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή εισαγωγικών δασμών για άλλο ποσό σε μια συγκεκριμένη περίπτωση (REM 02/2013), στο μέτρο που η απόφαση αυτή δεν δέχεται τη διαγραφή ορισμένων εισαγωγικών δασμών την οποία κακώς κρίνει αδικαιολόγητη· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, σε σχέση προς το άρθρο 872α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).
 - Συναφώς, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας όπως αυτή της διαγραφής δασμών, κατά την οποία η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει οποιεσδήποτε συμπληρωματικές πληροφορίες κρίνει σκόπιμο και οφείλει να ενημερώσει για τους λόγους που οδήγησαν στην έκδοση μη ευνοϊκής αποφάσεως, αρνητική στηριζόμενη σε λόγους που δεν έχουν ανακοινωθεί εκ των προτέρων συνιστά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).
 - Κατά το προσφεύγον, πληρούνται οι προϋποθέσεις που έχουν τεθεί από πάγια νομολογία και επί των οποίων στηρίχθηκαν, στο παρελθόν, πολυάριθμες αποφάσεις της Επιτροπής υπέρ της διαγραφής δασμών στον τομέα του τόννου. Ειδικότερα, πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με την πολυπλοκότητα της νομοθεσίας, τη μη ανακρίβη έκθεση των πραγματικών περιστατικών από τον εξαγωγέα, τη διαφορετική ερμηνεία της νομοθεσίας βάσει ορθών πληροφοριών, τη μερική ευθύνη της Επιτροπής και το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές διέπρατταν σταθερά το ίδιο λάθος χωρίς ποτέ να εφαρμόσουν ορθώς τη νομοθεσία.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2014 – Ibercaja Banco κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-471/14)

(2014/C 261/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ibercaja Banco, SA (Σαραγώσα, Ισπανία)· Banco Grupo Cajatres SA (Zaragoza)· και Naviera Bósforo, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenegro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,

- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων,
- να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T 700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2014 — Joyería Tous κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-472/14)

(2014/C 261/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Joyería Tous, SA (Lleida, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των φορολογικών μέτρων που περιλαμβάνει το επονομαζόμενο ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως ως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της επίμαχης αποφάσεως, καθόσον κατ' αυτά οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί αποδέκτες της διαταγής ανακτήσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον με αυτήν διατάσσεται η ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων κατά παράβαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον με αυτό η Επιτροπή αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα των προβληθέντων στην υπόθεση T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2014 — Corporación Alimentaria Guissona και Naviera Muriola κατά Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(Υπόθεση T-473/14)

(2014/C 261/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Corporación Alimentaria Guissona, SA (Lleida, Ισπανία), και Naviera Muriola, AIE (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, abogados)